



Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НОВОМ САДУ
Број: Гж 2630/16
Дана: 13.10.2016. године
Нови Сад

У ИМЕ НАРОДА

Апелациони суд у Новом Саду, у већу судија Здравка Василића, председника већа, Снежане Глушчевић Симовљевић и Весне Сладојевић, чланова већа, у парници тужиоца Ш.М. из З., ... , кога заступа пуномоћник М. П. Ј. адвокат у Б., против туженог Ћ.В. из Н.С., ... , кога заступа пуномоћник У. Д. адвокат у Н.С., ради побијања правних радњи дужника, одлучујући о жалби туженог на пресуду Основног суда у Новом Саду, број П.2539/2015 од 15.12.2015. године, у седници већа одржаној дана 13.10.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

Жалбу делимично УСВАЈА, делимично ОДБИЈА, пресуду Основног суда у Новом Саду, број П. 2539/2015 од 15.12.2015. године,

ПРЕИНАЧУЈЕ тако што **ОДБИЈА** захтев тужиоца Ш.М. у делу којим је тражено да се утврди да је без правног дејства према тужиоцу уговор о поклону од ... године, Ов.бр./. Основног суда у Новом Саду, закључен између туженог Ћ. В. као поклонопримца и М. Ћ. као поклонодавца, док

у преосталом усвајајућем делу којим је тужени обавезан да допусти и трпи да тужилац продајом непокретности (коју је стекао у својину на основу наведеног уговора о поклону од ... године, Ов.број/. Основног суда у Новом Саду, а коју чини породична стамбена зграда, спратности П+Пк са склоништем у приземљу и приземни помоћни објекат у дворишном делу, у Н. С., насеље А., ... , саграђени на кат.парцели број ... КО В., уписани у Листу непокретности број ... Ко В.) по одредбама извршног закона који уређује продају непокретности, намири своје потраживање у износу од 80.000,00 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате, са законском затезном каматом од 15.07.2011. године до исплате, те трошковима издавања решења о извршењу у износу од 126.050,00 динара и другим трошковима извршног поступка који тече пред Основним судом у Београду под бројем И. 27111/11, између овде тужиоца као извршног повериоца и Ћ.М. као извршног дужника, као и у делу одлуке о трошковима парнице, побијану пресуду **ПОТВРЂУЈЕ**.

ОДБИЈА се захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Образложење

Првостепеном пресудом усвојен је тужбени захтев и утврђено да је без правног дејства према тужиоцу уговор о поклону од ... године, Ов.бр./. Основног суда у Новом Саду, закључен између туженог Ћ.В. као поклонопримца и М.Ћ. као поклонодавца, а којим уговором је тужени стекао право својине на непокретности коју чини породична стамбена зграда, спратности П+Пк са склоништем у приземљу и приземни помоћни објекат у дворишном делу, у Н.С., насеље А., ... , саграђени на кат.парцели број ... КО В., уписани у Листу непокретности број ... Ко В., у делу који је потребан за намирење тужиоцевог потраживања у износу од 80.000,00 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате, са законском затезном каматом од 15.07.2011. године до исплате, те трошковима издавања решења о извршењу у износу од 126.050,00 динара и другим трошковима извршног поступка који тече пред Основним судом у Београду под бројем И. 27111/11, између овде тужиоца као извршног повериоца и Ћ.М. као извршног дужника, те је тужени дужан допустити да тужилац намири наведено потраживање продајом у складу са одредбама извршног закона који уређује продају непокретности, ради намирења наведеног потраживања. Тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 269.100,00 динара са законском затезном каматом од 15.12.2015. године до исплате, у року од 15 дана.

Против пресуде у целости тужени је изјавио благовремену жалбу због битних повреда поступка и погрешне примене материјалног права.

Жалба је делимично основана.

Након што је испитао првостепену пресуду у границама жалбених разлога и по службеној дужности у складу са одредбом члана 386 ЗПП-а, другостепени суд налази да је побијана пресуда донета без битних повреда поступка на које другостепени суд пази по службеној дужности.

Неосновано се жалбом указује на битну повреду поступка из одредбе члана 374 став 1 ЗПП-а. Увидом у првостепени спис предмета утврђено је да је суд (након што је тужени поднео благовремени одговор на тужбу) на рочишту од 15.12.2015. године извео предложене доказе и потом закључио главну расправу. У конкретном случају битне чињенице за правилност пресуђења нису биле спорне за парничне странке. То су потврдили и пуномоћници странака на припремном рочишту сагласно изјављујући да се ради искључиво о правном питању. Како је суд утврдио да међу странкама нису спорне битне чињенице од којих зависи правилност пресуђења, тада је без основа свако жалбено указивање туженог на повреду одредби ЗПП-а од стране првостепеног суда, због предузимања радњи у сврху доказивања тих (битних) чињеница, јер околност да је суд таквим поступањем погрешно или неправилно применио неку од одредби ЗПП-а, није могла бити од утицаја на доношење законите и правилне пресуде, због чега нема ни битне повреде поступка из одредбе члана 374 став 1 ЗПП-а, на коју се жалбом неосновано указује.

Према утврђеним чињеницама тужилац и мајка туженог Ћ.М. су ... године пред Четвртим Општинским судом у Београду, под бројем РЗ. 1090/2008 закључиле судско поравнање, којим се Ћ.М. обавезала да овде тужиоцу Ш.М. на

име дуга исплати износ од 80.000,00 евра у динарској противвредности по курсу на дан исплате, најкасније до 14.07.2011. године, од када тече законска камата. Како Ћ. М. није тужиоцу исплатила дуг тужилац је поднео Првом Основном суду у Београду предлог за извршење који суд је, решењем о извршењу број И. 27111/11 од 03.07.2014. године, дозволио извршење ради намирења потраживања тужиоца са трошковима извршног поступка у износу од 126.500,00 динара. Решењем извршног суда број И. 27111/2011 од 07.12.2011. године извршном дужнику је наложено да достави изјаву о имовини, након чега је извршни дужник (дана ... године) доставила изјаву да не поседује никакву имовину. У допуни изјаве о имовини (од ... године) извршни дужник је навела да је ... године наведеним уговором о поклону сину Ћ. В. поклонила кућу у Н. С., ... Дана ... године (под бројем Ов.бр./. Основног суда у Новом Саду) закључен је уговор о поклону између Ћ.М. као поклонодавца и њеног сина (овде туженог) Ћ.В. као поклонопримца, чији предмет је породична кућа са помоћним објектом у Н. С.-А., ... , саграђени на кат.парцели број ... КО В. Дана ... године закључен је споразум о враћању предметног поклона због осиромашења између поклонодавца Ћ. М. и поклонопримца Ћ. В. (оверен код јавног бележника под ОПУ бр. ...-... од године). У споразуму је дата неопозива изјава поклонопримца да се поклонодавац може на основу споразума-уговора укњижити као власник у јавној књизи. На дан пресуђења тужени је укњижен као власник предметне непокретности у Катастру непокретности. Тужилац је поднео тужбу суду дана ... године, а тужени је тужбу запримио дана ... године.

Ценећи напред наведене, правилно и потпуно утврђене чињенице, правилан је закључак првостепеног суда да је тужени у правном односу са тужиоцем и да тужилац има правни интерес за подношење тужбе против туженог ради побијања правне радње дужника.

Тужилац има доспело потраживање према дужнику Ћ.М., због чега може побијати предметну правну радњу дужника која је предузета на његову штету, јер је извршењем предузете радње дужник остао без имовине а тиме и без средстава за испуњење његовог доспелог потраживања. Како се ради о бесплатном располагању (учињеног најближем сроднику, сину) постоји необорива претпоставка да је радња предузета на штету повериоца, при чему се не захтева да је поклонопримцу то било познато или могло бити познато. Надаље имајући у виду околност да се радило о правној радњи (уговору о отуђењу непокретности) која се састојала од два одвојена акта (закључењу уговора о поклону непокретности и укњижби права својине у јавној књизи на име поконопримца, овде туженог) као и околност да су отклоњене штетне последице само једног акта који је предузет на штету повериоца (штетне последице акта-радње закључења уговора о поклону отклоњене су актом-радњом закључења уговора о споразумном раскиду уговора о поклону) тужилац има правни интерес за тужбу за побијање правне радње дужника (сагласно одредби члана 283 став 1 и 2 ЗОО) јер нису отклоњене штетне последице другог акта-радње (укњижбе непокретности у јавној књизи у корист туженог као поклонодавца) с обзиром да је тужени и на дан пресуђења укњижен као власник предметне непокретности, а што онемогућује повериоца у реализацији спорног потраживања.

Са изнетих разлога тужени је у правном односу са тужиоцем јер је непокретност и даље у јавној књизи уписана као његова својина у целости, због

чега нису у целости отклоњене штетне последице правне радње извршног дужника предузете на штету тужиоца као повериоца.

Међутим основано тужени жалбом указује да је предметни уговор о поклону раскидом престао да постоји пре заснивања парнице и пресуђења, због чега није било услова да се утврди да је исти без правног дејства (само према тужиоцу и у мери која је потребна да се намира његово потраживање). Како су последице правне радње услед акта закључења уговора о поклону отклоњене раскидом уговора, није било услова за усвајање тог дела захтева, због чега је другостепени суд жалбу туженог делимично усвојио и пресуду преиначио тако што је тужбени захтев у том делу одбио као неоснован.

У преосталом делу побијана пресуда је донета правилном применом одредби члана 280, 281 став 3, 283 став 1 и 2 и члана 284 ЗОО. Предметна непокретност је укњижена на име туженог на основу уговора о поклону који је закључен на штету тужиоца, због чега тужилац основано захтева да акт укњижбе нема правно дејство према њему у мери која је неопходна за испуњење његовог потраживања, што је тужени у обавези да трпи. Са изнетих разлога жалба туженог је одбијена и пресуда у преосталом побијаном усвајајућем делу потврђена, све као у изреци другостепене пресуде.

Без значаја су жалбени наводи туженог којим указује на околност да је уговор о поклону споразумно раскинут пре отпочињања парнице, те да је за постојање дуга сазнао тек пријемом тужбе, а имајући у виду напред наведене разлоге (посебно околност да је и на дан пресуђења био укњижен као власник непокретности).

Околност да је првостепени суд у побијаној пресуди изнео погрешан правни став (да предметни уговор о поклону нема правно дејство у време подношења тужбе према тужиоцу у мери која је неопходна за намирење његовог потраживања, што је погрешно с обзиром да би, за случај усвајања тога дела захтева, уговор био без правног дејства од пресуђења а не од подношења тужбе, а на чега се жалбом основано указује) са напред наведених разлога није била од утицаја на правилност пресуђења у преосталом усвајајућем делу захтева.

Како преиначење није било од утицаја на правилност одлуке о трошковима парнице, те како је првостепени суд висину трошкова правилно утврдио, потврђена је и одлука о трошковима парнице, сагласно одредби члана 165 став 2 у вези члана 153 став 3, 154 и 163 став 1 до 3 ЗПП-а.

Захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка је одбијен, с обзиром на незнатан успех са жалбом, све сагласно одредби члана 165 став 2 и члана 153 ЗПП-а.

На основу изнетог применом одредби члана 390, члана 394 тачка 4 и члана 401 тачка 2 ЗПП-а, одлучено је као у изреци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-судија

Здравко Василић, с.р.

Зто;